

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

244.

Novērojot cilvēkus, kas mīl liesmas struktūru, pastāvīgi var gūt jaunus secinājumus. Tuvojoties ugunij, mēs sākam izzināt enerģijas ritmu, kas rada visus savienojumus. Vajag iemīlēt šo stihiju ar visu izpratni, citiem vārdiem sakot, ar izplatījumam paklausīgām domām. Kad mēs esam gatavi palikt par zemes gnomiem, tad jāatceras, ka labākie gnomi kalpo Ugunij. Tāpēc jāsaprot, ka pat zemākās apziņas tiecas augšup. Pat pasakās parādīti gnomi, kas nespēj dzīvot bez atdevības ugunīgām būtnēm. Tā senajie centās iesakņot bērnu apziņu ugunīgus priekšstatus. Bet tagad zinātne ar kaloriju teoriju, ar astroķīmiju sniedz to pašu pasaku par Vareno Uguni. Bet ugunīgo parādību vienreizīgums tomēr neatļauj vidusmēra cilvēkam ieviest Uguns jēdzienu ikdienā, tādejādi Uguns paliek nevēlamas abstraktības robežās. Šādu ierobežojumu vajag atmest; runāju kā ārsts.

Apliecinu, ka kalpojot Ugunij, mēs pāriesim visus tumšos bezdibeņus! Ja lidaparātiem vajadzīga sevišķa gāze, tad cik daudz vajadzīgāks vissmalkākā enerģija gara pacēlumam!

245.

Pēdējā laikā daudzkārt novērots, ka cilvēki bez uztvērēja sāk uztvert radio viļņus. No vienas puses tas būtu it kā noderīgi zinātniskiem pētījumiem, bet no otras, Mūs neapmierina šāds strāvu sajaukums. Lai cilvēce iemācās sūtīt un pieņemt domas. Bet nav derīgi, kad ugunīgā substance sajaucas ar rupjākām strāvām. Tiesa, šāda parādība norāda, cik ļoti jau cilvēcē saspringta ugunīgā stihija, bet nebūs derīgi, ja tā neapzināta ielauzīsies nepiederīgās sfērās. Patiešām, ja šāda ielaušanās pieņem stihiskus apmērus, bet var kļūt postoša. Apliecinu, ka ugunīgās epidēmijas, patiešām, var sākties no līdzīga apjukuma. Kad Runāju par līdzsvaru un mērķtiecību, gribu atgādināt visas dzīves harmoniju.

246.

Harmonija ir augstākās pasaules likums. Cilvēkā iemājo trīs dabas, un viņam jāpilnveido visas trīs, lai sasniegtu to piepildījumu, kāds nolemts zemes evolūcijai, t.i., viņam jāiemācās šajās dabās apzinīgi darboties visos trijos attiecīgos esamības plānos.

247.

Neviens nevar izveidot uzskatu par Kosmogoniju, neizpētot ugunīgo stihiju. Tas līdzinātos celtniekam, kas gatavojas celt akmens celtni, neizpētot akmeni un materiālu pretestību. Bet tagadnes prātu stāvoklis tik tālu no glābējas sintēzes!

248.

Agni Jogs ir ne vien magnētiskais centrs, bet viņš uzskatāms arī kā apvidus atvērējs. Tā Radža Jogs un Agni Jogs uzņemas izplatījuma strāvas. Nebūs pārspīlēti sacīts – Joga ir planētas panaceja. Jāpasteidzas atzīt garīgās pilnveidošanās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

nozīmi. Tikai šāds atzinums spēj atvieglot Joga uzdevuma grūtības, kad katrs var viņu apgrūtināt, bet palīdzēt var tikai retais. Bet neparasto jāapgūst kaut vienkāršas cieņas pakāpē. Neviens negrib padomāt par to, cik viegli sagādā ciešanas viņa negatīvais, ļaunprātīgais uzbrukums. Ikviens gara tumsonis pielīdzināms tumsības kalpam.

249.

Gluži tāpat jāieklausās katrā patiesības drusciņā. Lama saka: “Dievu vajag lūgt katru dienu, citādi labāk nelūgt nemaz.” Un jūs paši zināt pēc sevis, ka tas tā ir. Patiešām, jāievēro augstākās vibrācijas, nezaudējot sakara ritmu. Jūs zināt pastāvīga ritmiska darba vērtību. Jūs zināt, cik ļoti šāds spiediens atver Vārtus.

250.

Sistēmai, ritmam piemīt izšķiroša nozīme. Pēc dzīves aprakstiem redzams kā ritms stiprinājis prātu un Uguni. Protams, tagad daudz runā par ritmu, bet nepielieto to dzīvē. Ļoti haotiska domāšana un haotiska dzīve. Jau Pranajamas Senajo vingrinājumi radīja zināmu ritmu. Bet tagad viss atļauts un cilvēks ir visa vergs. Uguns Jogai vēlreiz jāatgādina cilvēka nozīme.

251.

Tagad dienas kārtībā noliegsmes, bet neviens bez bailēm neies caur Smalko Pasauli, ja nebūs šķīstījies līdzinoties jūtziņas sfērās. Vēl nesen šāda veida domas būtu nosauktas par poētiskām un nepievērstu uzmanību. Bet tagad jau izprot, ka vairāk palīdzēs sintēzes formula.

252.

Peldēt Lotosā pret straumi jau no seniem laikiem nozīmē Lielo Kalpošanu. Sasnieguma sajūsma neatļauj domāt – vai bezdibenis dziļš un kā aizpeldēt? Gara prieks atbrīvo no zemes bailēm. Tikai tas, kas peldējis Lotosā, pazīst šādu spirtumu un prieku. Kad gars nojauš sasniegumu, tad var nedomāt par zemūdens akmeņiem.

253.

Un vēl lūgsim, lai mūsu acis atvērtos labajam. Daudzas piegrūžotas acis nepilnīgi saskata labo. Viņi, pateicoties savai slimībai, atšķir tikai rupjās formas. Jākāpina ārkārtīgs spriegums, lai nesabradātu labā asnus. Bet sirds, kas izdzinusi cietsirdību, sapratīs visus labā graudus un pildīsies ar augstsirdību un mīlestību.

254.

Ritms ir sadarbības radītājs. Cilvēki jau tālā senatnē bija izpratuši ritmisko kora un muzikālo kustību nozīmi; tā apziņā uzkrājās zināšana par kopējo darbu rosinātāju. Viņi jau zināja, ka ritms iededzina kopējas ugunis, palīdz novērst īgnu uzbudinājumu un šķelšanos. Ritms nostiprināja vienādu tiekšanos, tāpēc mūzika, sākot kopēju darbu, ir vienotības zīme. Žēl, ka jaunā mūzika tik aritmiska. Varbūt tā ir daudzu garīgo kaišu cēlonis, bet jautājums par harmoniju ir visai komplicēts. Aritmiskums ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

šķelšanās, bet rupjš ritms ir trulums. Tikai ugunīgā apziņa nosacīs izsmalcinātu ritmu. Var prātot par daudz ko, bet atgriezīsimies vienmēr pie ugunīgās izpratnes. Agni mājokli neatklāj saprāts, bet ritma harmonija. Patiešām, arī trauku neatver spēks, bet ritms. Tikai pareizs ritms nes mūs uz priekšu un pasargā no novēlošanās. Bet mēs pazīstam novēlošanās zaudējumus tiklab kustībā, kā arī garā. Nav derīgs saraustīts ritms – te regresīvs, te progresīvs; tādejādi notiek ārkārtīgs un veltīgs enerģijas zaudējums. Neatkāpsies tad, kas sācis iet uz priekšu ugunīgā ritmā. Tieši šāds ritms glābj no skumjām pārdomām un ved uz priekšu garā, tāpēc neierobežosim ritma nozīmi tikai ar ārējo kustību, bet ievēsim to garīgajā ikdienā.

255.

Jūs, protams, dzirdat, ka cilvēki žēlojas par lūgšanas veltīgumu. Viņi sacīs: “Kam gan der vientuļnieki un klosteri, ja pasaule ieslīgst postā? Bet neviens nepadomā, par ko pārvērstos pasaule bez lūgšanas. Tāpēc jāpārtrauc katra gara darba zaimošana. Kā gan lai citādi rastos saites izjūta ar Augstāko, ja ne lūgšanā? Lai nopelēji atceras, vai viņu sirds neietrīsējās, izrunājot sajūsmas vārdus? Katra gara lūgšana tuvināja sasnieguma iespējai. Patiešām, jāsargā tilts uz Augstāko Pasauli.

256.

Vārds “koris” tiek izprasts kā balsu saskaņojums, bet var būt arī enerģiju koris, siržu koris, ugunu koris. Mācībai jāpievērš uzmanība kora sākotnei, kas nebūt neapgrūtinās personīgo sākotni. Vajag attīstīt sevi šādu kooperāciju, lai panāktu iespējamību tiešu pastiprinājumu. Tā rūpes par kora sākotni apvienosies ar jaunradi. Cilvēki neizprot, ka korim vajadzīga dalībnieku dažādība. Tikai ļoti piedzīvojuši vadītāji saprot, cik noderīgi var būt pat ne visai aktīvi dalībnieki, bet kas spēj radīt harmonijas savdabīgumu. Skolotājs priecājas par katru savdabīgumu, tajā top jauns uguns veids.

257.

Cieniet cilvēkus, kuri ne vien runā, bet arī dara. Veiciniet māku izprast darbību. Laikmeta grūtības radījusi dezorganizācija. Šādas dezorganizācijas cēlonis ir smieklīgs savā niecīgumā – ir aizmirsta siržu sadarbība. Sapulcējoties lūgšanai, cilvēki aizmirst, kā noskaņot sevi lūgšanai. Un tomēr tāds nosacījums ir nepieciešams un tas viegli izpildāms, palīdzot viens otram. Saglabāt neparastu noskaņojumu jau nozīmē tuvoties Ugunīgajai Pasaulei. Sadzīves apstākļos šāds noskaņojums nav viegli sasniedzams, bet tieši to nevajag atstāt novārtā. Svētnīcā nepieklājas ieiet ne ar ko citu, kā tikai ar lūgšanu. Lūgšana paceļ un uzlabo esamību, tāpēc katrai lūgšanai kā arī pacelsmei jābūt labākai nekā iepriekšējā.

Augšupejas kāpnēs ir augstsirdības mērogs, tas nozīmē, ka augstsirdība jāizkopj katru dienu.

258.

Salīdziniet kausējamās krāsns uguni ar trakojoša ugunsgrēka liesmu, salīdziniet koordinātu darbību ar haosa stihijām un jūs pieaicināsīt visus glābējus ritmus, lai

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIĶA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

darbotos harmoniski. Tāpēc skolās jāattīsta koordinācijas ritms. Ne vienreiz vien Mēs esam atgādinājuši ģimnastikas vingrinājumu saskaņotību. Ne tikai karam, bet arī garīgajai aizsardzībai vajadzīga pūļu disciplīna. Nedrīkst pūļos izraisīt zvēriskumu, bet ritms ienesīs ļaužu sanāksmēs harmoniju. Neaizmirsīsim pie tam ugunīgos piemērus. Ugunīgā Sākotne dzīvo īpatnējā ritmā.